

U s n e s e n í

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Aleny Jedličkové a soudců JUDr. Zdeňka Stibrala a JUDr. Michala Fridricha ve věci oprávněné: **CIMEX PRAHA, a.s.**, se sídlem Praha 4, Na Pankráci 1062/58, IČ: 26013606, proti povinné: **CIMEX GROUP CZ s.r.o.**, se sídlem Praha 10, Na Výsluní 201/13, IČ: 27178889, pro vymožení nezastupitelného jednání, k odvolání povinné proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 10 ze dne 15.1.2007, č.j. 31 E 7/2007 – 15,

t a k t o :

- I.** Usnesení soudu I. stupně se **p o t v r z u j e**.
- II.** Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

O d ů v o d n ě n í

Napadeným usnesením soud I. stupně nařídil podle vykonatelného rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 30.5.2005, č.j. 32 Cm 24/2005 – 14 výkon rozhodnutí uložením pokuty ve výši 100.000,-Kč za porušení povinnosti uložené uvedeným rozsudkem povinné změnit svou obchodní firmu ve společenské smlouvě tak, aby v žádné kombinaci a podobně neobsahovala slovo CIMEX a podat u příslušného rejstříkového soudu návrh na změnu zápisu obchodní firmy v obchodním rejstříku. Současně uložil povinné zaplatit oprávněné náklady výkonu rozhodnutí ve výši 1.000,-Kč.

Proti tomuto usnesení podala povinná včas odvolání, v němž uvedla, že po vydání vykonávaného rozhodnutí uhradila veškeré nařízené finanční závazky. Současně byl o vzniklé situaci uvědoměn majoritní vlastník povinné a poté byla opakovaně svolávána valná hromada společnosti za účelem změny obchodního jména. Ke změně však dosud nedošlo pro opakovanou hospitalizaci jednatelky povinné v době svolaných valných hromad. K jejímu zastoupení nebyla udělena plná moc jiné osobě a valná hromada tak nebyla schopná usnášení. Poukázala na to, že se od doby vykonávaného rozhodnutí zdržela činností, při nichž by mohlo dojít k změně obchodního jména. Z uvedených důvodů považovala uložení pokuty za nepřiměřené s tím, že společnost se ocitla v této situaci nezaviněně. Navrhla, aby odvolací soud napadené usnesení změnil tak, že výkon rozhodnutí bude zastaven.

Oprávněná ve vyjádření navrhla potvrzení napadeného usnesení s tím, že povinná v odvolání neuvedla žádné důvody pro zastavení výkonu rozhodnutí dle ust. § 268 o.s.ř. Dále pak poukázala na to, že povinná měla dostatečný prostor po splnění uložené povinnosti, a to i s ohledem na uváděnou hospitalizaci jednatelky povinné, která dle předložených lékařských potvrzení nastala až od června 2006, přičemž vykonávané rozhodnutí je pravomocné již od 24.6.2005. Měla zato, že neuspokojivé vnitřní poměry povinné nemohou být na újmu třetích osob, především oprávněné.

Odvolací soud přezkoumal napadené rozhodnutí dle ust. § 212, 212a odst. 1, 5 a 6 občanského soudního řádu (dále jen o.s.ř.) , aniž ve věci nařizoval jednání (§ 254 odst. 6 o.s.ř.) a dospěl k závěru, že odvolání není důvodné.

Podle ust. § 351 odst. 1 o.s.ř. ukládá –li vykonávané rozhodnutí jinou povinnost, kterou nemůže vykonat nikdo jiný než povinný, uloží soud za porušení této povinnosti povinnému pokutu až do výše 100.000,-Kč. Nesplní –li povinný ani poté vykonávané rozhodnutí, ukládá mu soud na návrh oprávněného další přiměřené pokuty, dokud výkon rozhodnutí nebude zastaven.

Oprávněná zcela důvodně podala návrh na výkon rozhodnutí ukládáním pokut poté, kdy povinná dobrovolně nesplnila nezastupitelnou povinnost uloženou jí pravomocným a vykonatelným titulem, kterým je rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 30.5.2005, č.j. 32 Cm 24/2005 – 14, a to ani poté, kdy ji oprávněná k odstranění závadného stavu před podáním návrhu na nařízení výkonu rozhodnutí znovu vyzvala. Sama povinná i v odvolání potvrdila, že dosud uloženou povinnost nesplnila, přičemž důvody, jimiž tuto skutečnost odůvodňovala nelze považovat za omluvitelné a podstatné. Pokud jednatelka povinné opakovaně onemocněla, bylo na povinné, aby zabezpečila své zastoupení jinak a zajistila tak splnění uložené povinnosti.

Odvolací soud neshledal ani výši uložené pokuty nepřiměřenou, neboť povinná měla dostatečný časový prostor pro splnění uložené povinnosti. Jak již bylo uvedeno, měla povinná splnit uloženou povinnost do tří měsíců od právní moci rozsudku, tedy ve lhůtě do 24.9.2005. Nereagovala ani na výzvu oprávněné ke splnění své povinnosti ze dne 9.11.2005, která jí byla doručena dne 11.11.2005, přičemž povinná neuvedla, že by jí minimálně do konce května 2006 bránila v dobrovolném splnění uložené povinnosti nějaká významná skutečnost. Je zřejmé, že ke splnění své povinnosti přistupuje velmi laxně a důsledky svých neuspořádaných vnitřních poměrů nepřipustně přenáší na oprávněnou.

Vzhledem k tomu, že byly splněny i všechny další předpoklady pro nařízení výkonu rozhodnutí, odvolací soud napadené usnesení soudu I. stupně jako správné potvrdil (§ 219 o.s.ř.).

O náhradě nákladů odvolacího řízení bylo rozhodnuto dle ust. § 224 odst. 1 ve spojení s ust. § 270 odst. 2 a § 254 odst. 1 o.s.ř. za situace, kdy oprávněné žádné náklady v tomto řízení nevznikly.

P o u ě e n í : Proti tomuto usnesení lze podat dovolání k Nejvyššímu soudu ČR do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, a to prostřednictvím soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

V Praze dne 25. května 2007

Mgr. Alena Jedličková
předsedkyně senátu